

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

5.4.2006

B6-0253/2006 }
B6-0254/2006 }
B6-0259/2006 }
B6-0262/2006 }
B6-0264/2006 }
B6-0266/2006 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

Vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5 esitanud

- Edward McMillan-Scott, Charles Tannock ja Bernd Posselt fraktsiooni PPE-DE nimel,
- Pasqualina Napoletano, Véronique De Keyser ja Carlos Carnero González fraktsiooni PSE nimel,
- Baroness Nicholson of Winterbourne, Frédérique Ries ja Marios Matsakis fraktsiooni ALDE nimel,
- Hélène Flautre ja Cem Özdemir fraktsiooni Verts/ALE nimel,
- Luisa Morgantini fraktsiooni GUE/NGL nimel,
- Cristiana Muscardini fraktsiooni UEN nimel,

asendades järgnevate fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

- ALDE (B6-0253/2006)
- Verts/ALE (B6-0254/2006)
- PSE (B6-0259/2006)
- GUE/NGL (B6-0262/2006)
- PPE-DE (B6-0264/2006)
- UEN (B6-0266/2006)

Egiptus: Ayman Nour

RC\610556ET.doc

PE 371.694v01-00}
PE 371.695v01-00}
PE 371.700v01-00}
PE 371.703v01-00}
PE 371.705v01-00}
PE 371.707v01-00} RC1

ET

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Egiptuse kohta: Ayman Nour

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Ayman Nouri juhtumi ning Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse kohta;
 - võttes arvesse 1995. aasta novembri Barcelona deklaratsiooni;
 - võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile inimõigusi ja demokratiseerimist puudutavate ELi meetmete tõhustamise kohta Vahemere piirkonna partneritega (strateegilised suunised);
 - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna inimõiguste võrgustiku esimest konverentsi, mis toimus 26.–27. jaanuaril 2006 Kairos;
 - võttes arvesse töökava, mille riigipead ja valitsusjuhid võtsid vastu Barcelona tippkohtumisel novembris 2005;
 - võttes arvesse Euroopa ja Vahemere piirkonna parlamendijuhtide viienda konverentsi lõppjärelt, mis võeti vastu 26. novembril Barcelonas;
 - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee (APEM) poolt 27. märtsil 2006 vastu võetud resolutsioone ning parlamendi presidendi avaldust;
 - võttes arvesse oma 19. jaanuari 2006. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõiget 1 ja Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklit 177, mis käsitlevad inimõiguste edendamist ühise välis- ja julgeolekupoliitika ühe eesmärgina;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et demokraatia, inimõiguste ja kodanikuvabaduste edendamine on Euroopa Liidu üks aluspõhimõtteid ja eesmärke, millele tuginetakse ühiselt ka Euroopa – Vahemere piirkonna arendamisel;
- B. arvestades, et EL on määratlenud Euroopa naabruspoliitika, mis on suunatud poliitilise dialoogi parandamisele ja tõhustamisele ning partnerriikide kaasamisele ELi poliitikasse, et edendada rahu, stabiilsust ja demokraatiat naaberriikides;
- C. arvestades, et esimesed nõukogu poolt vastu võetud tegevuskavad Maroko, Tuneesia, Jordaania ja Iisraeli ning Palestiina omavalitsusega kohustavad liitu ja partnerriike pidama tihedamat ja kõikehõlmavat dialoogi ning järgima ühtset lähenemisviisi regionaalpoliitikale; oodates, et juunis 2006 võetakse vastu Egiptuse tegevuskava, mille üle praegu läbirääkimisi peetakse;

RC\610556ET.doc

PE 371.694v01-00}
PE 371.695v01-00}
PE 371.700v01-00}
PE 371.703v01-00}
PE 371.705v01-00}
PE 371.707v01-00} RC1

- D. arvestades, et Euroopa Parlament peab suhteid Egiptusega väga tähtsaks ning on seisukohal, et õiglased ja läbipaistvad valimised aitavad kindlasti liikuda demokraatlikuma ühiskonna poole;
- E. väljendades muret selle üle, et Egiptuse Ghadi erakonna esimees on jäetud ilma saadikupuutumast ja võetud vahi alla; tuletades meelde varasemaid resolutsioone inimõiguste kohta Egiptuses, sh Ayman Nouri juhtumiga;
- F. arvestades, et endine parlamendiliige ja El Ghadi erakonna juht Ayman Nour ning teised kostjad vahistati pärast seda, kui dr Nour kandideeris viimastel presidendivalimistel ja samuti parlamendivalimistel novembris ja detsembris 2005, mille jooksul ähvardati dr Nouri toetajaid;
- G. arvestades, et Ayman Nourile, kes saavutas viimastel presidendivalimistel teise tulemuse, määrati viieaastane vanglakaristus, kuna ta olevat võltsinud osa 50 allkirjast, mida vajab oma erakonna registreerimiseks;
- H. häirituna teadetest, et dr Nouri tervis on märgatavalt halvenenud näljastreigi tõttu, mida ta alustas protestiks tema kohtuprotsessi ja vahi all hoidmise tingimuste vastu;
- I. arvestades, et dr Nouri apellatsioonkaebus on otsustatud läbi vaadata 18. mail 2006 kassatsioonikohtus, kuid väljendades muret tõsiasja üle, et seda kohut valiti juhtima seesama kohtunik, kes valiti küsitulema Egiptuse kohtunikke, kes andsid tunnistusi valitsuse vastu ning kinnitasid möödunud aasta novembris toimunud valimistel toimunud võltsimist; juhul kui dr Nour jääb pärast kohtuistungit vanglasse, teeb ettepaneku, et Euroopa Parlamendi selleks moodustatud delegatsioon külastab dr Nouri vanglas,
1. rõhutab Egiptuse ja ELi-Egiptuse suhete tähtsust Euroopa – Vahemere piirkonna stabiilsuse ja arengu seisukohast ning väljendab heameelt selle üle, et Egiptuse ametiasutused on kohustunud ellu viima poliitilise reformi;
 2. rõhutab, et inimõiguste austamine on ELi-Egiptuse assotsiatsioonilepingu põhiväärtusi ning kinnitab taas Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse tähtsust õigusriigi põhimõtete ja põhivabaduste kaitsmisel;
 3. palub Egiptuse ametiasutustel tegutseda vastavalt Egiptuse seadustele ning järgides oma väljakuulutatud soovi suurema poliitilise avatuse ja dialoogi järele; tuletab sellest hoolimata meelde, millises poliitilises kontekstis see kohtuprotsess toimub;
 4. nõuab tungivalt, et Egiptuse valitsus viiks valimisi reguleeriva õigusliku raamistiku vastavusse rahvusvaheliste standarditega, mis nõuavad vabadust ja läbipaistvust, samuti nõuab, et võimaldataks poliitiliste rühmitiste asutamist ja kodanikuühenduste esindatust;
 5. palub, et nõukogu ja komisjon arendaksid koostöös Euroopa Parlamendiga välja praktilise korra, mis võimaldaks regulaarselt hinnata, kas kõik Euroopa - Vahemere piirkonna

assotsiatsioonilepingu osalised järgivad lepingu artiklit 2; korra eesmärk on teha selgeid edusamme eelkõige inimõiguste valdkonna arengute regulaarse ja erapooletu jälgimise osas (nt mil määral saavad inimõiguste aktivistid ja opositsioonijuhid nagu dr Ayman Nour vabalt tegutseda ja arvamust avaldada);

6. rõhutab, et Egiptus mängib Lähis-Ida rahuotsessis positiivset vahendajarolli; palub komisjonil ja nõukogul seda rolli tugevdada;
7. palub Egiptuse valitsusel koostada täpsed ajakavad ja mõõdupuud, et tõhusalt jälgida tegevuskava rakendamisel tehtud edusamme ning kaasata Euroopa – Vahemere piirkonna inimõiguste võrgustikus tegutsevaid organisatsioone ja nendega konsulteerida;
8. nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon ja Egiptuse valitsus lisaksid tegevuskavva inimõiguste allkomisjoni loomise ELi-Egiptuse assotsiatsioonilepingu raames ning rajaksid tegevuskavale pärast selle vastuvõtmist tõhusa järelevalvemehhanismi;
9. on arvamusel, et erakorraliste seaduste tühistamine on demokraatia seisukohast hädavajalik;
10. on veendunud, et tegevuskavva tuleks lisada meetmed, mille eesmärk on tagada akadeemiline vabadus, ajakirjandusvabadus ja isiklike usuliste tõekspidamiste vabadus ning teha lõpp kodanike diskrimineerimisele soo, usu, rassi või muul alusel; tunneb siiski muret fundamentalismi suureneva rolli pärast selles piirkonnas;
11. on seisukohal, et tegevuskava peaks sisaldama konkreetseid, mõõdetavaid ja kindla tähtajaga kohustusi, isegi kui selle tõttu ei jõua läbirääkimised lõpule ELi-Egiptuse assotsiatsiooninõukogu kohtumiseks, mis peaks kavakohaselt toimuma 12. juunil; palub komisjonil ja Egiptuse valitsusel käsitleda tegevuskavas eelkõige tundlikke küsimusi nagu eriolukorra tühistamine, võitlus piinamise vastu ja selle ärahoidmine, omavolilise kinnipidamise kaotamine ning kohtunike sõltumatuse kindlustamine;
12. palub Egiptuse parlamendil osaleda demokratiseerimise ning õigusriigi põhimõtete ja inimõiguste kehtestamise protsessis, et mängida parlamentaarse demokraatia tulevase mudelina piirkonnas juhtrolli;
13. tuletab meelde oma 19. jaanuari 2006. aasta resolutsioonis esitatud palvet võtta järelemeetmed Kairos 30. detsembril 2005 vägivalda ohvriks langenud Sudaani pagulaste tingimuste ja olukorra suhtes;
14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Barcelona deklaratsioonile alla kirjutanud liikmesriikide ja Vahemere riikide valitsustele ja parlamentidele ning Euroopa – Vahemere piirkonna assamblee presidendile.